

ПОГЛЯД

3 березня 2012 року 2 (137)

газета Ужгородського національного університету

«Ревізія» як візія

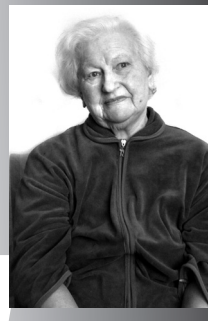

Фото Марічки Чернічко

стор.
5-7

«Залізна
леді»,
котра
сміється

стор.
4

Знову
переможці!

стор.
8

Танець
із вогнем у
місті Лева

стор.
13

«Ми не
примушуємо,
а захочуємо»

стор.
15

ЦИТАТА МІСЯЦЯ

Комплімент як ювелірна річ свідчить не тільки про достоїнства обдарованого, а й про смак того, хто дарує.

П.ГОДЕН

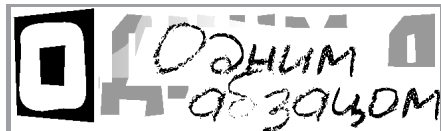
Дорогі наші чоловіки, викладачі, співробітники та студенти УжНУ, щиро вітаю Вас зі святом справжньої мужності — Днем захисника Вітчизни!

У пам'яті сьогоднішніх і майбутніх поколінь назавжди збережуться подвиги захисників Батьківщини, їх безмежна відданість і любов до рідної землі та героїзм.

23 лютого Україна вшановує мужність тих, хто відстоює її землю, охороняє її волю, честь та незалежність.

Від усього серця бажаю Вам миру, здоров'я й довголіття, бадьорості духу та родинної злагоди, радості й добра!

Із повагою, Ольга ГВОЗДЯК,
проректор із науково-педагогічної та виховної роботи УжНУ.

ГОСТІ АЛЬМА-МАТЕР

Ректор УжНУ Микола Вегеш зустрівся з головним стоматологом Міністерства охорони здоров'я України, президентом Асоціації стоматологів України, директором Інституту стоматології національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л.Шупика, почесним доктором Ужгородського університету, професором Олексієм Павленком. У ході офіційної розмови йшлося про становище й можливості розвитку стоматології в нашій альма-матер. Авторитетний гість схвально відгукнувся щодо розвитку галузі в стінах найповажнішого в краї вищого навчального закладу. М.Вегеш у свою чергу подякував О.Павленку за сприяння в заснуванні та подальшому становленні стоматологічного факультету.

В Ужгородському національному університеті побував надзвичайний і повноважний посол Угорської Республіки в Україні Міхаль Баєр. Гість мав зустріч із ректором УжНУ Миколою Вегешем. Зокрема було обговорено питання діяльності Центру гунгарології, котрий діє при нашому виші. Крім того, непересічний гість спілкувався зі студентами факультету міжнародних відносин і провів для них лекцію на тему «Європейська економічна криза».

СТАТИСТИКА • За даними відділу статистики нефінансових послуг Головного управління статистики в Закарпатській області, у другій половині 2011 року в економічній галузі краю було задіяно понад 860 кандидатів наук. Більше третини з них становлять жінки, понад половину працюють у природничих науках, чверть належить до суспільних, шоста частина – до гуманітарних, а інші пов'язані з технічними науками. Середній вік тих, хто має ступінь кандидата наук, близько 50 років. Майже половина всіх кандидатів, пов'язаних із вищими навчальними закладами краю, належать до Ужгородського національного університету.

ШАХИ • Студент медичного факультету УжНУ Василь Грабар виграв першість Ужгорода з класичних шахів. Із-поміж 25 шахістів (у тому числі 1 міжнародний майстер та 12 кандидатів у майстри спорту) переможець здобув 5,5 очка, став недосяжним для суперників. Це вже другий такий титул триумфатора. Вітання чемпіонів!

ЗНАЙ НАШИХ!

У «Лідері року» – і представники УжНУ

Уже 10 років діє обласний рейтинговий проект «Лідер року», організований газетою «Неділя». У ньому визначають кращі підприємства, фірми, заклади, ЗМІ, а також людей, які вагомо впливають на громадсько-політичне життя краю.

Приємно констатувати, що цього разу до рейтингу потрапили й представники УжНУ. Зокрема переможцями стали: Володимир Смоланка — завідувач кафе-

дри неврології і психіатрії медичного факультету, нейрохірург зі світовим ім'ям, депутат обласної ради, а також Федір Шандор — завідувач кафедри туризму УжНУ, керівник туристично-інформаційного центру, соціолог.

Урочисту церемонію нагородження заплановано на 2 березня. Ми вітаємо триумфаторів УжНУ й бажаємо залишатися такими ж активними й надалі в громадському житті краю.

ДОБРІ СПРАВИ

Цієї події з нетерпінням чекали не тільки студенти

Голова облдержадміністрації Олександр ЛЕДИДА особисто взяв участь у відкритті оновленого басейну Ужгородського національного університету.

На початку лютого урочисто відкрито реконструйований басейн спорткомплексу УжНУ. На церемонії були присутні керівники області, міста, ректор, викладачі та студенти нашого університету.

Вітаючи поважних гостей, професор, депутат обласної ради Микола Вегеш зазначив, що реконструкція спортивного закладу здійснювалася в рамках Обласної програми розвитку фізичної культури і спорту. Завдяки її реалізації вдалося відремонтувати водну чашу, встановити сучасну систему опалення та підігріву води, роздягальні, замінити сантехніку. Загалом з бюджету краю було виділено близько трьох мільйонів гривень.

Ректор УжНУ вважає, що як для університету, так і для громади міста відкриття басейну — визначна подія. Адже тут матимуть змогу займатися водними видами спорту не лише студенти й викладачі, а й загалом мешканці міста. У тому числі оновлений басейн чекає також на майбутніх чемпіонів...

Андріана МЕГІЦ,
студентка відділення журналістики.

СПІВЧУВАЄМО

Не стало Георгія Влада

Професорсько-викладацький колектив, студенти географічного факультету та студентська рада Ужгородського національного університету з глибоким сумом сповіщають, що 8 лютого 2012 року передчасно пішов із життя наш студент Георгій Влад.

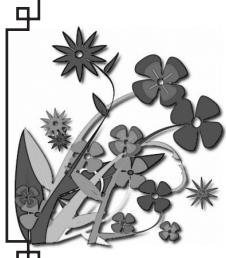
Висловлюємо щирі співчуття батькам та родичам у зв'язку з цією непоправною втратою. У пам'яті всіх, хто знав і вчився разом із Георгієм, він завжди залишиться чуйним, доброзичливим, дружнім, сильним, людиною з великим серцем. Нехай рідна земля буде юнакові пухом, а пам'ять надовго збережеться в серцях студентів, друзів, усіх, хто знав Г.Влада.

ДОРОГІ НАШІ ЖІНКИ!

Початок весни неможливо уявити без Вашого свята — Міжнародного дня жінок. Ви даруєте нам, чоловікам, незабутні усмішки, радість, красу — усе те, що дає можливість дивитися на світ із надією та впевненістю. За це ми Вас і любимо! З нагоди 8 Березня прийміть найщиріші вітання. Бажаємо Вам завжди мати вірних половинок-мужчин, а з ними — і сімейне благополуччя, приємних життєвих несподіванок, гарного здоров'я, в усьому доброму натхнення й справжньої душевної гармонії!

Микола ВЕГЕШ,

ректор УжНУ, професор.

УжНУ провів олімпіаду з інформатики

В Ужгородському національному університеті пройшов обласний етап Всеукраїнської учнівської олімпіади з інформаційних технологій. До нашої альма-матер з'їхалися 35 учнів із різних куточків краю.

Переможців визначали за підсумками двох турів. Спочатку учасники виконували завдання, що стосувалися використання офісних інформаційних технологій. Потім потрібно було розв'язати тести з предмету «Інформатика». Пе-

реможці представлятимуть Закарпаття на аналогічному заході всеукраїнського рівня.

Насамкінець слід зазначити, що захід вдалося провести на високому рівні завдяки зусиллям працівників кафедри комп'ютерних систем та мереж інженерно-технічного факультету, яка головним чином опікувалася проведенням заходу, а також завдяки підтримці Наукової бібліотеки УжНУ та математичного факультету.

*Інф. «Погляду».***ОГОЛОШЕННЯ****РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ГРУП ЗДОРОВ'Я В ПЛАВАЛЬНОМУ БАСЕЙНІ «УЖНУ»**

У будні: 18.30 — 19.30, 19.30 — 20.30.

У суботу й неділю: 10.00 — 11.00, 11.00 — 12.00

Оплата за послуги — 35 грн. за годину.

До плавання допускаються особи віком від 16 до 65 років, яким не протипоказані фізичні навантаження у воді.

Оплата проводиться готівкою та за безготівкові кошти на рахунок ДВНЗ

«Ужгородський національний університет» в будь-якому відділенні банку.

Банк УДК м. Ужгород, ГУДКСУ в Закарпатській області. Код ЄДРПОУ: 02070832. МФО: 812016, р/р 31253273210049 (за послуги басейну). За довідками звертатися до адміністратора басейну, тел. 0992679742.

*За інформацією факультету фізичного виховання і спорту.***ВАНДАЛИЗМ****Страшно, коли й на тому світі не дають спокою**

Згідно з визначенням, що подається у Вікіпедії, вандалізм — це зловмисне руйнування або пошкодження культурно-історичних пам'яток, інших матеріальних і культурних цінностей, приватних або суспільних об'єктів. Особи ж, які так чинять, називаються вандалами. Простіше — це ті, хто обливає скульптури фарбою, руйнує архітектурні споруди, обливає стіни усіякими непристойностями, інколи навіть посеред світлого дня. І мало хто наважиться підійти та зупинити. Вандали — це немов грабіжники, які крадуть щось чуже. Навіть у мистецтва — його початковий вигляд.

Ми вже звикли, що кожного дня десь відбуваються пограбування. Прикро, але буденно. Але щоб порушити спокій мертвого... Якою ж треба бути аморальною людиною, аби забрати щось у того, хто не зможе захиститися! Саме такі думки виникають після того, як стало відомо, що 30 січня з могили відомих закарпатців — поета, лауреата Шевченківської премії Петра Скунця, який був студентом філологічного факультету нашої альма-матер, та лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, колишнього ректора Ужгородського державного університету (1980 — 1988 рр.) Володимира Ленделя — зникли бронзові портрети.

Згідно з інформацією УМВС України в Закарпатській області, першою помітила зникнення одна із викладачів УжНУ,

• **ЗУСТРІЧІ** • У рамках презентації міжнародного історичного часопису «Україна модерна» в приміщенні історичного факультету ДВНЗ «УжНУ» студенти мали змогу поспілкуватися з відомим українським істориком Ярославом Грицаком — директором Інституту історичних досліджень Львівського університету, професором Центральноєвропейського університету в Будапешті, сенатором і завідувачем кафедрою історії України Українського католицького університету (Львів), першим віце-президентом Міжнародної асоціації українців. Ішлося про вирішення різних пріоритетних проблем, розглядалися шляхи їх вирішення, а також студенти мали змогу поставити гостю запитання з історії України.

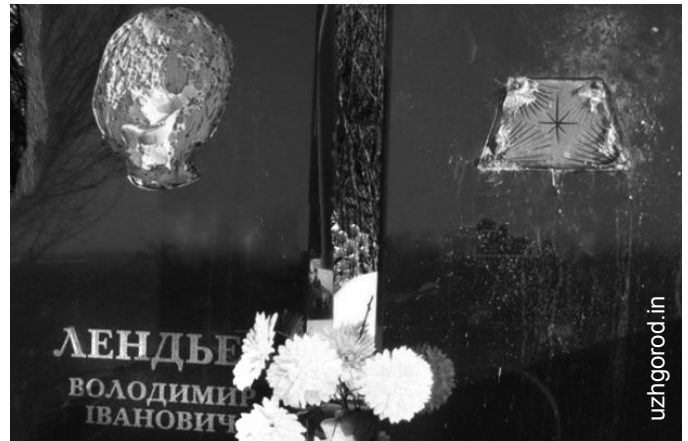
Наталія КРИВАНИЧ,

студентка відділення журналістики.

• **БАСКЕТБОЛ** • У спорткомплексі УжНУ під час заліку студентської спартакиади пройшли змагання з баскетболу серед дівчат. Із десяти підрозділів найдаліше виступили представниці економічного факультету. Другою стала команда математичного, а третьою — фізичного факультетів. Спартакиаду продовжать баталії серед волейболістів з 5 березня.

Вікторія КУХАРЕЦЬ,

студентка відділення журналістики.

яка ходила на могилу батька, Володимира Івановича. Саме тоді й було подано заяву до міліції про те, що невідомі зловмисники викрали дві бронзові барельєфні пластини у вигляді обличчя та книги.

На сьогодні, за фактами вандалізму порушена кримінальна справа, ведуться пошуки злочинців. Однак, як відомо, це вже не перша крадіжка на цвинтарі Кальварія. Нещодавно зникли бронзові літери з монументу загиблих радянських воїнів. Працівники кладовища знімають плечима: ніякої охорони там немає, а самі представники надають лише ритуальні послуги. Усе інше залишається поза компетентністю. Отже, родичам тих, могили чийх рідних осквернили, залишається лише сподіватися, що все таки в любителів кольорових металів прокинеться совість або принаймні думка про те, що і вандалів у майбутньому можуть так «ушанувати».

Закарпатська ж громада вже висловила своє обурення актами руйнування пам'яток. До неї приєднуються й студенти та викладачі університету.

Марія ПИЛИП,

студентка відділення журналістики.

□ ПОСТАТІ УЖНУ

«Залізна леді», котра сміється

Уже всталеним стереотипом є називати постійну усмішку, яка не полишає обличчя співрозмовника, американською. У нас же, розповідаючи про себе, більше прийнято акцентувати на труднощах, героїчних подоланнях перепон, кивати на важкі часи та недосконалу державу. Зустріч із Ольгою Петрівною Кушніровою, колишнім доцентом кафедри мікробіології УжДУ, яка 23-го лютого відсвяткувала своє 85-річчя, повністю розвіює подібні стереотипи.

Озираючись на пройдений шлях, Ольга Петрівна зізнається, що зовсім не відчуває себе на свої роки. Та й не дивно. У цій жінці ще стільки енергії, життєвої сили та позитиву! Навіть згадуючи про свої численні недуги та прикрі випадки, ювілярка завжди жартує та сміється. Порівнюючи себе із «залізною леді» Маргарет Тетчер через два залізни протези і, здається, на все дивиться з усмішкою. Хоча реальне її життя не було вже таким безхмарним. «Буржуазне» походження не сприяло легкій кар'єрі в радянські часи, а втрата у 45 років єдиного коханого чоловіка стала ще одним непростим випробуванням.

Народилася Ольга Петрівна в Ужгороді, у сім'ї відомого економіста та юриста, крайового громадського діяча Петра Гаталяка. З трьох років і до вступу в університет жила в Мукачеві. Мати була вчителькою початкових класів, а бажання присвятити життя з медицині виникло під впливом вуйка, котрий працював лікарем-терапевтом. Середню освіту опанувала в Мукачівській гімназії. Закінчивши її в 1945-му році на «відмінно», випускниця зразу вступила в УжДУ, який тільки-но розпочав своє існування. Перший рік, за словами пані Ольги, студенти вивчали лише загальні дисципліни, на зразок біології, географії та історії КПРС. Поділ на факультети був радше формальним. Та вже взимку 46-го О.Кушнірова стає повноцінною студенткою медич-

ного факультету, який би теж закінчила на «відмінно», якби не одна четвірка на державному іспиті. На той час, розповідає жінка, до неї вже залицявся майбутній чоловік, і за день до іспиту вона не дочитала кілька питань із хірургії через похід у кіно.

Після закінчення університету Ользі Петрівні запропонували роботу в галузі психіатрії та викладацьку діяльність на кафедрі мікробіології. Вибір припав на останню. І цій справі О.Кушнірова присвятила 34 роки. У Львівському медичному інституті захистила дисертацію, у якій досліджувала вплив йодистого калію на імунітет при променевої хворобі. «Я дуже любила саме викладацьку роботу, — розповідає ювілярка. — І зараз згадую, як писала курсові та дипломні роботи, шукала для них джерела».

Найбільше приваблювала нашу героїню робота з людьми, пошук чогось нового, незвичного та оптимістичного. Згадуючи про свою роботу, Ольга Петрівна розповідає: «Найбільше мені

запам'ятався один випадок. Наш (на той час) завідувач кафедри працював паралельно лікарем пропонував деяких своїх пацієнтів, щоб ми виявляли мікроби, які спричинили ту чи іншу хворобу. Одного разу зовсім випадково, помітивши схожість аналізу пацієнта з колажем та малюнком у підручнику, я в такий спосіб виявила хворого на проказу. А ніхто й подумати не міг, що на Закарпаття потрапить ця інфекція».

Із неробочих пригод О.Кушнірова також пригадає цікавий епізод. «Пам'ятаю якось на 8 Березня зібралися з кафедрою відзначити це свято, а чим перекусити, не мали. Ось наш завідувач і запропонував зварити те, для чого у нас були інгредієнти, — холодець. Дістали м'ясо (на м'ясному бульйоні вирощували мікроби), додали туди агар-агар (продукт, який використовували для виготовлення твердого середовища для мікробів) — і вийшов дуже навіть смачний холодець, яким відсвяткували Жіночий день».

Крім роботи, в Ольги Петрівни було ще два хобі. Одне залишається й досі. «Я дуже люблю розв'язувати кросворди, — говорить вона. Це у нас, можна сказати, сімейне хобі. А в студентські роки любила баскетбол і була чемпіонкою області з названого виду спорту. Подобалося також подорожувати. Ну, і звичайно, домашнє господарство. То завжди для мене приємне заняття, а не нудний обов'язок».

Серед численних своїх студентів О.Кушнірова виділяє Івана Цурка, який згодом працював головним лікарем обласної клінічної лікарні, Володимира Брича, котрий досі займає посаду першого заступника начальника Управління охорони здоров'я Закарпатської облдержадміністрації та інших.

Ми ж сьогодні хочемо «виділити» саму Ольгу Петрівну. З нагоди ювілею бажаємо їй ще довгих літ, міцного здоров'я, нескінченної енергії, бадьорості й такої ж веселої вдачі, що супроводжувала її все життя, і надалі.

Валерія ПАЩЕНКО,

студентка відділення журналістики.

□ СВЯТКОВИЙ НАСТРІЙ

Головне — «сюрпризи з душею»

Хоч надворі ще трошки сніжно, та все ж природа й люди в очікуванні весняного дива. У перші дні цієї прекрасної пори нас чекає свято краси та витонченості — Міжнародний жіночий день.

Я захотіла дізнатися, чи збігаються бажання жінок із можливостями чоловіків. Ось які «настрої» панують на філологічному факультеті. «Найголовніше, щоб кохана людина провела цей день зі мною. Також важливими є романтика

й квіти», — поділилася своїми думками студентка 2 курсу українського відділення Мар'яна Бігун. «У цей день я хочу, щоб мені подарували рожеві тюльпани... Банально, але зі смаком», — мрійливо зізналася студентка 1 курсу російського відділення Марина Кучак.

«Ну, не знаю... Гарного настрою, сонячної погоди і, звичайно, подарунків», — таке бажання до святкового дня виникло в доцента кафедри журналістики Галини Шаповалової.

Отож бажання жінок зрозумілі, а що ж подарують чоловіки?!

«Я поки що не думав. До цього дня ще є час. Але, думаю, мій подарунок буде пов'язаний із весною», — поділився планами доцент кафедри словацької філології Ярослав Джоґанік. «Я ще не вирішив. Перш за все це будуть парфуми», — зізнався студент 1 курсу українського відділення Віталій Тараненко.

Як бачимо, бажання жінок і можливості чоловіків перетинаються тільки в матеріальній сфері. Але я переконана, що наші любі джентльмени просто не хотіли відкривати мені всі таємниці. Адже найкращий подарунок — це сюрприз, зроблений від душі.

Олександра КУЗЬМА,

студентка заочної форми навчання відділення журналістики.

ПЕРЕВІРКА

Події, що останнім часом сталися в УжНУ й довкола нього, сколихнули не лише університетську родину, а й цілу область. Як усе відбувалося, у розгорнутому матеріалі наших кореспондентів.

«КОМІСІЙНІ» ВІД КОМІСІЇ

УжНУ не дають спокою. Такого висновку дійшло керівництво вишу, оскільки за останні 3 роки щоразу все нова й нова перевірка навідується до нас. Ось так вийшло й цього разу. Тільки-но студенти й викладачі впевнено вступили до навчального процесу, як нагрянула чергова делегація осіб із профільного Міністерства, котрі мали намір перевірити, чи все гаразд у внутрішньому житті альма-матер.

Спочатку все йшло начебто за звичним графіком. Представники державної інспекції розподілилися по факультетах, вивчали документацію, знайомилися з матеріально-технічною базою, перевіряли успішність студентів та якість їх знань... І знову начебто все було добре. Висновки з підрозділів, принаймні із тих, із яких «Погляд» володів інформацією, видавалися цілком достойними й підтверджували, що УжНУ не даремно має статус національного вишу. Проте коли настав час остаточних результатів, то вони виявилися далеко не втішними. Причому настільки, що між студентами та викладачами поширилися думки про закриття вишу. На щастя, керівництво УжНУ на запланованій ученій раді, яка відбулася 23 лютого, одразу ж розвіяло всі плітки. Однак там заявили й про те, що міністерська комісія припустилася грубих помилок у рамках перевірки. «Із самого початку, а це обід 4 лютого, до мене надходить інформація від декана географічного факультету Попа Степана Степановича, що в рамках затвердженого плану проведення контрольних робіт експерти проводять ще й анонімне опитування студентів під час написання контрольної роботи. Я повідомив про це голові інспекції, попросив припинити анкетування до моменту узгодження його форми, змісту та графіку», — зазначив проректор із науково-педагогічної роботи нашого університету О.Г.Слипка.

Це порушення було одним із перших, а далі не забарилися й інші. Серед них і заяви студентів, що питання не відповідають навчальній програмі або предмету, невмотивована зміна шкали оцінювання (наразі в УжНУ мінімальне «зараховано» — 50 балів), порушувався й надалі принцип заповнення анкет. Та порівняно з висновками комісії ці порушення ще не означали нічого. Коли 21 лютого один із членів перевірки приніс до ректора документ розміром 100 сторінок і дав термін у 2 години (!), щоб із ним ознайомитися, то перше, що вразило керівництво нашого університету, то це, м'яко кажучи, неохайність документа. Непідготовленість міністерського акту перевірки, перекручені а то й зовсім неправдиві, фактично підтасовані факти, твердження протилежно до змісту просто вражали (за даними керівництва УжНУ студенти показали найкращі результати, адже успішність становить 91,8, а якість знань 61,7 відсотка; а на «папері» в комісії чомусь фігурува-

«Ревізія» як візія

ли навіть «мінусові» показники). Усе наштовхувало на думку, що цей документ робився поспіхом, без ретельної перевірки зібраного в підрозділах матеріалу.

Чому? У непрофесіоналізм комісії повірити якось важко. Складається враження, що вона просто забезпечує комусь такі собі «комісійні» — винагороду у вигляді позбавлення того іміджу й статусу, який наш виш має в Україні як освітньо-науковий центр.

На це наштовхує думка як і щодо розмов стосовно реорганізації закарпатських вишів із їх приєднаннями об'єднаннями, так і власне приїзду комісії практично напередодні виборів ректора. Зрештою, чому наш ВНЗ так часто приїжджають «оцінювати», коли в інших аналогічних навчальних закладах останнім часом перевірок такого масштабу практично не було. Між іншим, якщо взяти до уваги кількість усіх комісій, які перевіряли УжНУ, то витрачені кошти порівнюються до 2 комп'ютерних класів.

Комісія своїми дивними й несправедливими діями неабияк попусувала здоров'я викладачам і студентам. Останні навіть зібралися страйкувати. Утім керівництво альма-матер просило утриматися від таких радикальних кроків. Натомість ректор М.Вегеш написав звернення до керівників навчальних закла-

даних, освітян та студентів України. манич написав листи до президента України В.Януковича, до голови Закарпатської обласної ради І.Балоги, до Прем'єр-міністра України М.Азарова (звернення до Миколи Яновича відправив і декан географічного факультету), до голови Закарпатської обласної державної адміністрації О.Ледиди, до почесних докторів Ужгородського національного університету, до членів Наглядової ради Ужгородського національного університету. У цих зверненнях повідомляється про засідання вченої ради нашої альма-матер, на якому проаналізовано результати роботи державної інспекції, та про звернення й рішення вченої ради УжНУ, звернення ректора до керівників навчальних закладів, освітян та студентів України.

Викладачі й студенти перебували в напруженні: як складуться обставини, що буде далі? У будь-якому разі студенти готові підтримати викладачів і боротися за свій рідний виш, навіть якщо доведеться стояти біля стін ОДА! Одного разу в чиїхось політичних іграх УжНУ вже заплатив за свій «вільний» статус життям ректора, професора В.Ю.Слипки. Навіть за тоталітарних радянських часів виш не зазнавав таких утисків і переслідувань.

Продовження на стор. 6.

ПЕРЕВІРКА

«Ревізія» як візія

*Продовження.
Початок на стор.5*

**ПЕРЕВІРКА ЗНАТЬ
ЧИ РЕЙДЕРСЬКЕ ЗАХОПЛЕННЯ?**

...Тим часом події, пов'язані з міністерською перевіркою університету, спричиняли дедалі більший резонанс. Аби розвіяти чутки, офіційно звернутися до студентів, владної верхівки області й просто жителів нашого краю, ректор УжНУ Микола Вегеш у будівлі економічного факультету провів прес-конференцію. На неї були запрошені представники телеканалів області, журналісти найвпливовіших газет краю.

Університет пережив уже 56 перевірок за останні 7 років. Із часу правління міністра Табачника — 13. Як зазначає ректор: «Потреб в останній не було. Зовсім не йдеться про закінчення ректорського терміну. Тут усе трішки глибше. Попередні перевірки, якби захотіли, могли давно мене позбавити посади. Якщо їм це не вдалося, то, очевидно, у нас дійсно не все так погано?».

Чимало суперечок точиться навколо анкетування, яке проводила комісія. Про нього не були попереджені керівники університету. Опитування проводили перед самою контрольною роботою, аби залишити менше часу студентам для виконання завдання. Але сталося те, чого, можливо, перевіряючи не чекали. Результати вийшли такими: 90% студентів назвали рівень викладання в університеті високим; 8,9% — достатнім. 79,3% опитаних стверджують, що бібліотека надає всю потрібну літературу, а 83% вважають, що в університеті відсутнє посадове зловживання та хабарництво.

Університет був заздалегідь попереджений про прискіпливу перевірку на економічному, юридичному та факультеті міжнародних відносин. Напевно, це пов'язано з конкуренцією стосовно інших вишів на Закарпатті. Але ці перевірки «спровоковані керівниками менших університетів», — підкреслив ректор.

Микола Миколайович розповів журналістам, що всі роботи з реконструкції корпусів, будівництва басейнів, доріг були виконані завдяки благодійницьким коштам. За останні три роки університет не отримав жодної фінансової підтримки від держави. А тих грошей, що надходили до бюджету, вистачало тільки на виплату зарплат та стипендій.

У ході прес-конференції йшлося про наукові досягнення УжНУ, про балотування ректора на другий термін. «Для мене кожен день зараз — як останній. Усе вже в печінках сидить. Якщо на моє місце прийде порядна людина, то я не подаватиму свою кандидатуру. Та якщо це буде той, кого я не поважаю — балотуватимусь на посаду ректора. І якщо я піду — переможу», — зазначив Микола Миколайович.

Що ж стосується подальших дій університету, то керманіч нашого вишу за-

О.Ледида

І.Балога

М.Вегеш

Є.Суліма

значив, що йтиметься й про подання та оскарження в суді результатів перевірок. У першу чергу сотосовно оскарження факту відсутності членів комісії в час підписання результатів перевірки. Ректор висловив сподівання, що все вирішуватиметься мирним та спокійним шляхом, без страйків та мітингів. Але чи послухаються студенти?

**УЖНУ ЗАБЕЗПЕЧИВСЯ
ПІДТРИМКОЮ:
КЕРІВНИКІВ ОБЛАСТІ
ТА СТОЛИЧНОЇ ВЛАДИ**

... А подальший розвиток подій засвідчив, що, зважаючи на ситуацію, яка склалася довкола альма-матер, студенти таки влаштували мітинг. 28 лютого після третьої пари молоді, хвилюючись за долю рідного ВНЗ, зібралася біля головного корпусу університету й попрямувала до облдержадміністрації. Загалом зібралася достатньо велика кількість юнаків і дівчат, котрі йшли з плакатами «Збережемо УжНУ!», «Геть Табачника», «Я люблю УжНУ», «УжНУ — не сміття», «Реформи освіти — приклад антиреформ» та інші. Біля будівлі ОДА студенти мітингували доти, поки до них не вийшло керівництво області, яке запросило на збори трудового колективу УжНУ. Вони відбулися в той же день.

Найголовніше питання, яке розглядалося на зібранні, стосувалося об'єднання або реорганізації університетів краю. Олександр Ледида пообіцяв, що підтримає виш і не дозволить проводити реорганізацію. Таку ж думку висловив Іван Балога. Змістовними були й виступи викладачів і студентів УжНУ. Але найголовніше, що альма-матер забезпечилася підтримкою від влади. Утім ректор Микола Вегеш зазначив, що коли потрібна його відставка в обмін на спокій в університеті, то керманіч готовий подати заяву на звільнення. За іронією долі, днем раніше колектив нашого ВНЗ отримав диплом за творчі досягнення від... міністра освіти Д.Табачника.

Власне ж зібрання завершилося прийняттям рішення, який узято за основу. У ньому, зокрема висловлювалося прохання до керівництва ОДА й обласної ради надіслати телеграму в Кабінет міністрів щодо відміни розпорядження про об'єднання закарпатських вишів, включити в програму перебування на Закарпатті прем'єр-міністра М.Азарова, його зустріч із викладачами й студентами УжНУ, підтримати звернення ректора М.Вегеша до працівників освіти.

Закінчення на стор.7.

ПЕРЕВІРКА

Закінчення. Початок на стор.5-6.

Ішлося також про відставку міністра освіти і науки, молоді та спорту України Дмитра Табачника та його першого заступника Євгена Суліми.

Наступного дня події розвивалися далі. Щоб подивитися, яка ситуація склалася в краї, 1 березня на Закарпаття прибув прем'єр-міністр М.Азаров. Разом із ним в область завітав і Є.Суліма. Щодо Миколи Яновича, то він у рамках візиту в наш край зустрівся і зі студентами УжНУ, яким прочитав лекцію на тему «Розвиток економіки України». Дійство відбувалося в облмуздрамтеатрі з дотриманням усіх правил безпеки та охорони. Микола Янович розповів про розвиток економіки, фі-

останнього, то Є.Суліма зазначив: всього науці було виділено тільки 5 млн. «Ми розуміємо, чому студенти скаржаться», — зауважив гість. Проте для УжНУ тепер найголовніше, що згадану постанову за № 760Р все ж таки скасують, і, сподіваємося, виш житиме надалі спокійним життям.

На цьому питання УжНУ не завершилося. Наступного дня на засіданні сесії облради депутати прийняли всі необхідні для нашого закладу рішення, які випливали із засідання трудового колективу вишу. Не було підтримано тільки прохання про відставку Є.Суліми та Д.Табачника. На сесію запросили проректорів і деканів УжНУ, а зміст питання озвучив ректор університету й водночас депутат облради М.Вегеш.

нансову кризу та можливості її подолання. Троє студентів (по одному з УжНУ, ЗақДУ та МДУ) допомагали в проведенні лекції.

Після обіду перший заступник міністра Є.Суліма завітав до Наукової бібліотеки УжНУ, де зібралися студенти, викладачі та всі охочі послухати гостя. До того високоповажний чиновник здійснив екскурсію кількома факультетами, завітав у гуртожиток № 4, аби подивитися, як і де живуть студенти, поцікавився, чому мітингує університетська молодь і вимагає відставки його та Д.Табачника. Водночас Євген Миколайович пообіцяв, що після повернення до Києва одразу ж підготує розпорядження — про відкликання постанови № 760Р про об'єднання та реорганізацію закарпатських вишів. Це викликало у присутніх неабияку радість. Також у розмові з викладачами й студентами йшлося про Болонський процес, про фінансування нашого університету та загалом освіти. Щодо

Фото Павла БІЛЕЦЬКОГО, Габрієли РУДЕНКО, із сайтів «Мукачево.нет» і УжНУ.

Загалом хочеться сказати, що ситуація, яка склалася протягом останнього місяця, «підірвала» всіх, особливо студентів. Адже кожен із нас вдумливо обирав той виш, у якому хотів навчатися. То чому зараз ми повинні об'єднуватися з іншими університетами, котрі багато в чому програють нашій альма-матер: менша кількість спеціальностей, недостатній кадровий склад, слабка база тощо. Але найголовніше: МИ ПЕРЕМОГЛИ! Хочеться вірити, що ця перемога не матиме зворотної дії, а для УжНУ все повернеться у звичне навчально-наукове русло.

Отже, із поверненням, альма-матер!

Мирослава ШИМОН,
Світлана ЛАПИГА,

студентки відділення журналістики.

СПОРТИВНІ ТАНЦІ

Знову переможці!

У німецькому місті Дрезден відбувся турнір світової класифікації за програмою 10 танців «Саксоніан дансе класік». Ужгородська пара, студенти факультету фізичного виховання і спорту Володимир Лятов та Вероніка Мишко з-поміж 34 танцювальних дуетів із 12 країн світу фінішували першими! Причому випередили й суперників зі Скандинавії, котрі минулого року були фіналістами чемпіонату світу.

Тим часом змагання світової класифікації пройдуть цьогоріч і в Ужгороді. 28 — 29 квітня традиційний турнір «Ужгород овпен» відкриє ласкаво двері для представників багатьох країн світу. Очікуємо на ньому побачити й В.Лятова та В.Мишко.

ЗИМОВІ СПОРТИВНІ ІГРИ

В УЖНУ на змаганнях — лижний настрій

Із 24 по 26 лютого в Івано-Франківській області проводилися перші Спортивні ігри України із зимових видів спорту серед вищих навчальних закладів III — IV рівнів акредитації. У них виступили й представники Ужгородського національного університету. Спортсмени нашого вишу посіли такі місця:

зі сноуборду (дисципліна «Слалом-гігант»): III загальнокомандне місце;

в особистих змаганнях: III місце — Олександр Гашпарович, студент 5 курсу факультету фізичного виховання і спорту;

V місце — Михайло Цібеленко, студент 4 курсу факультету фізичного виховання і спорту;

VI місце — Григорій Солошенко, студент 5 курсу факультету фізичного виховання і спорту.

У гірськолижному спорті: V місце — команда УжНУ (дисципліна «Слалом»);

в особистих змаганнях: VI місце — Микола Волошин, студент 1 курсу медичного факультету;

VII місце — Івєра Гейнеш, студентка 3 курсу факультету фізичного виховання і спорту.

За інформацією факультету фізичного виховання і спорту.

ПАУЕРЛІФТИНГ

Плюс вісім рекордів області!

48 атлетів із семи міст і районів нашого краю взяли участь у чемпіонатах області з пауерліфтингу в триборстві й жимі лежачи, що пройшли в Перечині. За збірну команду Ужгорода на цих змаганнях виступали представники Ужгородського національного університету, яких тренує старший викладач факультету фізичного виховання та спорту Андрій Федорішко.

Чемпіонкою області в обох номінаціях стала 3-курсниця факультету фізичного виховання і спорту Єлизавета Бан, яка змагалась у новій для себе ваговій категорії — до 52 кг. Спочатку студентка пододала в присіданні 150 кг, згодом вижала 95 кг, у тязі підкорила 137,5 кг і набрала суму триборства 382,5 кг, що на 32,5 кг вище за норматив майстра спорту України. При цьому Ліза встановила вісім (!) рекордів області й за рівнем майстерності стала абсолютною переможницею серед усіх учасників змагань.

У категорії до 74 кг у жимі лежачи з результатом 175 кг кращий — 2-курсник математичного факультету Євген Криса. У триборстві у цій же вазі бронзову нагороду виборов Антон Гичка. 4-е місце посіли дебютанти обласних змагань Віталій Троян і Андрій Сербін (усі троє — студенти факультету фізичного виховання і спорту), а в категорії до 120 кг переміг доцент кафедри туризму Роман Корсак.

Наразі Єлизавета Бан готується до чемпіонату України, що пройде в середині березня у Севастополі.

За інформацією факультету фізичного виховання і спорту.

ПЛАВАННЯ

Із чемпіонським запливом

У Тернопільській області пройшов чемпіонат України із зимового плавання. На дистанції 25 метрів змагалися жінки, а на 50-метровій — чоловіки.

У категорії «50 років і старші» перше місце посів старший викладач кафедри фі-

зичного виховання факультету фізичного виховання і спорту Геннадій Мордвинцев. У складі ж ужгородців він посів і перше загальнокомандне місце. Вітаємо чемпіона!

Вікторія КУХАРЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

ЛЮДИ В БІЛИХ ХАЛАТАХ

Аплодуємо стоячи

У цьому житті всі ми прагнемо лише одного — бути щасливими. Для когось це — домашній затишок, для когось — успішна кар'єра, для інших — самовдосконалення. Але для жінки все відходить на задній план. Головне щастя в її житті — материнство. Я багато про це не знаю, проте з розповідей мами зрозуміла, що материнство — і справді диво. Диво з великої літери.

Напевно, неможливо підібрати правильних слів, щоб описати відчуття жінки, коли вона вперше бачить та тримає на руках своє маленьке щастя, що водночас є таким великим та всеохоплюючим. Слова підібрати важко, проте одне відчуття я все-таки спробую описати: вдячність. У першу чергу, Богу та коханому. Потім — лікарям. Людям, які допомагають цьому щастю побачити світ.

Я завжди з великою повагою ставилася до людей у білих халатах, котрі беруть величезну відповідальність, приносять себе в жертву заради інших.

СЛОВА, СЛОВА...

До 8-го березня вивчити!

Із самого ранку 8 березня чоловіки усієї планети починають пригадувати найніжніші й найласкавіші слова, для тендітної статі. Але часто виявляється, що у найвідповідальніший момент саме тих, потрібних, слів не вистачає. Та, як кажуть, шукайте — і знайдете. Хто хоче завжди бути озброєним оригінальними словечками й дивувати прекрасну половину, пропонуємо поповнити свій словниковий запас синонімами та епітетами, котрі можна виголосити в урочисті хвилини вітань і поздоровлень.

«Квіточка», «рибонька», «сонечко», «пташечка», «кохана», «рідна» тощо — це знає кожен, і тут уже нічого не вигадеш. А ось чи відомі чоловікам усі пестливі форми імен їхніх коханих та близьких? Щось, звичайно, відомо, але далеко не все. Тож учіться, чоловіки.

Алла (гр., від alle — інша, друга, наступна). Аллонька, Аллочка, Аллюся, Аля.

Анастасія, Настасія, Настя (гр., від anastasis — воскресіння). Настася, Настечка, Настуня, Настуненька, Настунечка, Настунька, Настуська, Наточка; Стася, Стасенька, Стасечка, Стаська; Туся, Тусенька, Тусечка; Ася.

Ангела, Анжеліка (від лат. angelica — ангельська). Анжелонька, Анжелоч-

ка, Анжелка; Желонька, Желочка, Желуня, Желюся.

Віра (запозичене зі старослов'янської Pistis; pistis — віра). Віронька, Вірочка, Віруня, Вірунька, Віруся, Вірка.

Галина (від гр. galene — спокій, тиша, штиль на морі). Галинонька, Галиночка, Галинка, Галя, Галюня, Галюся, Галюсенька, Галонька, Галочка, Галечка, Галька.

Жанна (від фр. жін. ім. Jeanne). Жаннонька, Жанночка, Жаннуся, Жасенька.

Ірина, Ярина (від гр. eirēne — мир, спокій). Іринонька, Іриночка, Іринка, Іра, Іронька, Ірочка, Ірунька, Ірунечка, Ірунька, Іруся, Ірусенька; Яринонька, Яриночка, Яринка, Ярися; Рина, Ринонька.

Катерина (від гр. katharios, katharon — чистий, чистота). Катеринка, Катеринонька, Катериночка, Катруся, Катрусенька, Катя, Катечка, Катюша, Кася, Касенька, Каська.

Любов (запозичене зі старослов'янської Charis; від charis — любов). Люба, Любонька, Любочка, Любинонька, Любка.

Марія (давньоєврейське). Марійка, Марічка, Марічка, Маруся, Марусенька, Марусечка, Маня, Манюня, Маша, Машенька, Машуня, Муся.

Надія (запозичене зі старослов'янської Elpis; від elpis — надія). Надіенька, Надічка, Надійка, Надя, Надюся, Надюсенька, Надюсечка, Надюша, Надюшенька.

Наталія, Наталка, Наталка (з лат. natalis — рідний). Наталонька, Ната-

та дитинства при факультеті післядипломної освіти нашого університету.

Наукові праці вченого присвячені переважно вивченню перебігу вагітності й пологів у різних умовах та при різному стані здоров'я жінки, розроблені ефективні засоби лікування при захворюваннях жіночих статевих органів. Цій проблемі присвячені 3 патенти на винаходи, понад 120 публікацій, науково-методичний посібник із фітотерапії та 8 кандидатських дисертацій, виконаних під керівництвом Василя Андрійовича.

На думку студентів, це — хороший спеціаліст, котрий має почуття гумору та може вдало пожартувати, водночас — у міру вимогливий викладач.

Людина, у якій поєдналося, здавалося б, непоєднуване — професіоналізм та влучний гумор, високі досягнення в медицині та вміння достукатися до кожного, навіть найнесерйознішого, студента.

Такий людині хочеться тільки подякувати та поаплодувати. Стоячи. Довго-довго.

А в цей день також привітати з прекрасним святом, із ювілеєм. Побажати в першу чергу міцного здоров'я, яке б ніколи не підводило, сімейного затишку, поваги студентів та вдячності матерів.

Із ювілеєм Вас, шановний Василю Андрійовичу!

Еліна АНДРУСЬ,

студентка відділення журналістики.

лочка, Натальця, Наташа, Ната, Натуся; Тала, Талонька, Талочка, Таля, Тата, Туся, Тусенька, Тусечка.

Олена (від гр., hele — сонячне світло або helene — смолокип). Оленка, Оленочка, Оленочка; Олеся; Ленонька, Леночка; Еля; Ляля.

Раїса (з гр., від raios — легка). Раїсонька, Раїсочка, Рая, Раєнька, Раєчка.

Юлія (з лат., — кучерява, пухнаста; з роду Юлія). Юлічка, Юлька, Юленька, Юлечка, Юля; Ляля.

А ось якими епітетами можна підсилити звертання до жінки: благородна, великодушна, велична, весела, вірна, горда, делікатна, добра, добропорядна, добросерда, добродійна, енергійна, життєрадісна, завзята, запальна, квітуча, красива, ефективна, ласкава, люб'язна, мила, милостива, мудра, мужня, ніжна, палка, поетична, показна, прекрасна, приваблива, привітна, пристрасна, розважлива, розумна, самотуня, свята, сердечна, симпатична, славна, струнка, терпляча, тямуща, уважна, чарівна, чесна, чуйна, чутлива, шаноблива, щира, ясноока, ясночоло.

Саме такі жінки оточують чоловіків сьогодні. А може, і завжди? Тільки чи завжди ви, чоловіки, це помічаєте?

Підготувала Юлія ДУБ,

студентка відділення журналістики.

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ

Тепер ми студенти!

Ще недавно випускники святкували закінчення школи, а тепер уже складають іспити у вишах. Газета «Погляд» вирішила провести опитування серед першокурсників Ужгородського національного університету щодо їхніх успіхів та невдач у навчанні. Ось якими були враження.

Олександра АНДЖИЄВСЬКА, студентка біологічного факультету:

— Перша сесія пройшла, на диво, дуже просто й легко! Особисто я думала, що скласти іспит в університеті набагато важче, ніж у школі, а виявилось все навпаки.

Анастасія АЛЧІНОВА, студентка факультету романо-германської філології:

— Ще в школі мріяла вступити на цей факультет, але, на жаль, навчання в університеті дається непросто. Досі залишилися «хвости». Загалом нічого втішного, і я вирішила перевестися на заочну форму навчання.

Валентин ЛАКАТОШ, студент факультету суспільних наук:

— Якщо в загальному, то все пройшло навіть краще, ніж я очікував. До і-

спитів готувався ретельно. Звичайно, нервова система дала про себе знати, але це дрібниці. Тепер ми — студенти!

Дмитро ГЛУСЬ, студент юридичного факультету:

— Якщо одним словом, то вчитися важко. Потрібно багато штудіювати, бо іспити складати нелегко. Списати ж майже неможливо.

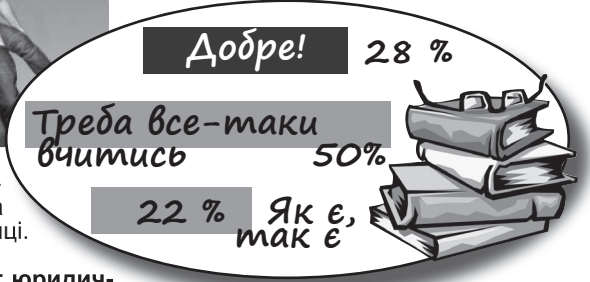
Іванна ГАЗУДА, студентка медичного факультету:

— Сесія в університеті мені сподобалася. Було досить цікаво та весело. Особливо сподобався іспит із хімії. Тепер із нетерпінням чекаємо наступних випробувань.

Юлія ПАЛЛАК, студентка географічного факультету:

— Лише півроку в УжНУ, але зрозуміла, що краще регулярно готуватись до кожної дисципліни. Тоді й іспити не доведеться складати, що радує кожного студента.

Загалом опитавши 100 студентів УжНУ з різних факультетів, ми з'ясували такі враження від першої сесії:

Отже, зимова сесія позаду, але розслаблятися не слід. Адже час активно перейматися курсовими роботами, дехто ще й не позбувся «хвостів» із минулого семестру. Це означає, що студентам ніколи ледарювати — попереду нові випробування, які треба успішно подолати. Чого й бажаємо всім нашим колегам!

Ярміла ГАРМАСІЙ, Адріана КОФЕЛЬ,

студентки відділення журналістики.

СВЯТКОВІ КЛОПОТИ

8 Березня, або Спустошення чоловічих гаманців

Це свято, яке приносить прекрасній половині людства радість і ніжність, а чоловікам клопоти щодо приготування подарунків для своїх коханих. Так, йдеться про 8 Березня.

Саме цю дату вважають Днем жіноцтва. Якщо повернутися до історії, то слід зазначити, що в Україні традиція відзначати 8 Березня була започаткована ще за часів Радянського Союзу.

Напередодні свята на вулицях міст можна побачити білборди з привітаннями від Президента та уряду. Своїх співробітниць лоздоровляють інші посадові

особи. На телебаченні та радіо достатньо реклам і пропозицій, які, здебільшого, розраховані на чоловічу аудиторію. У так званій сильній статі виникає дискусія на тему: «8 Березня — свято чарівних жінок чи спустошення чоловічих гаманців»? Небагато тих, хто замислюється над можливостями полегшити щоденні клопоти жінки й приготувати хоч би вечерю. Натомість більшість ламають голову — який подарунок обрати.

Звичайно, складно вгадати, що саме сподобається вашій пані. Газета «Погляд» провела опитування 85 осіб жіночої статі на тему: «Що б порадувало Вас на 8 Березня?»

Після цьогорічної зими 8 Березня навряд чи порадує нас теплом. Тому думати про особливі види квітів заздалегідь не варто. Незважаючи на прогнози, пахучі підсніжники, конвалії, шафрани чи тюльпани — ось символ свята. Звичайно, нинішні ціни й середня зарплата чоловіків не надто тішать. Можливо, для когось краще подарувати якусь кімнатну рослину в горщику. І жінці приємно, і

ви не витрачаєтесь. Та й квітка простіше довше! Можна також зробити якусь дрібничку власними руками, яка нагадуватиме про турботливого чоловіка чи хлопця.

Актуальним питанням кожного року залишається й наступне: «Що ж даруватимуть політики, відомі особистості своїм коханим?» Звичайно, кожна жінка мріє відчути себе насправді потрібною, бажаною — тою, яку кохатимуть та якою будуть захоплюватися завжди. Чи знаєте ви, що лише 9% жінок у світі вважають себе привабливими?! Чоловіки, здавалося б, повинні дарувати їм свій час, а не відкуповуватись (що часто практикується) дорогими подарунками.

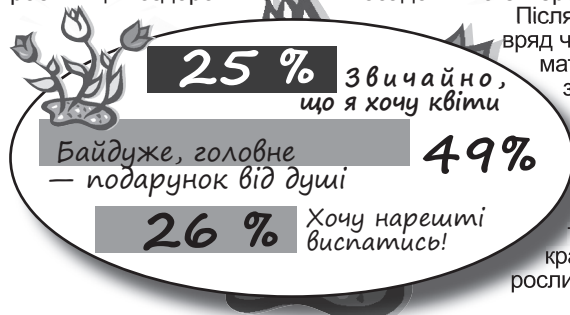
Тому враховуйте всі дрібниці, щоб зробити свою обраницю щасливою, і свято неодмінно вдасться!

Насамкінець ще така, на наш погляд, досить цікава інформація про чоловіків і жінок:

1. Якщо чоловік приготував для вас обід і в салаті більше трьох складових, вважайте, що в нього серйозні наміри.
2. Чоловіки забувають усе. Саме тому під час трансляції спортивних змагань час від часу показують повтори.
3. Чоловіки самоопевнені, тому що в дитинстві вони ототожнювали себе із супергероями. Жінки, як правило, мають низьку самооцінку, тому що в дитинстві порівнювали себе з Барбі.
4. Дівчаток тихоокеанського племені Тіві видають заміж при народженні.
5. У Колорадо заборонено цілувати жінку, коли вона спить, а в місті Хартфорд не можна цілувати дружину по неділях.

Ярміла ГАРМАСІЙ, Адріана КОФЕЛЬ,

студентки відділення журналістики.

Гуртожитське життя

Проблеми студентів — на контролі у влади

Представники органів місцевого самоврядування краю на чолі з головою обласної ради Іваном Балогою оперативно вирішували нагальні проблеми мешканців університетських гуртожитків.

У зв'язку з аварією на лінії електромереж у гуртожитку № 4 кілька днів було відсутнє електропостачання. Це викликало певні незручності серед його мешканців. За інформацією в. о. декана романо-германської філології УжНУ, депутата міської ради Михайла Рошка, керівник обласної ради негайно відгукнувся на прохання студентів втрутитися у непросту ситуацію.

Робоча група у складі Івана Балого, Миколи Вегеша, Володимира Смоланки, Віктора Трикура, Михайла Рошка на місці ознайомила студентів з проблемами, на які скаржилися студенти.

Результати не забарилися — після відповідного звернення голови обласної ради І.Балого до генерального директора ВАТ ЕК «Закарпаттяобленерго» Василя Ковача прийнято рішення щодо заміни кабелю до гуртожитку. Електрикам висловлено вдячність, а студентам

відновлено електропостачання.

А в гуртожитку № 3 раділи з іншого приводу. Від імені голови обласної ради І.Балого тут наразі вручили три газові плити, ще кілька буде передано студентам упродовж тижня.

Приємно те, що це вже не перший подарунок для студентського колективу від керівника та депутатів облас-

ної ради. На черзі — оновлення інфраструктури гуртожитків та ремонт приміщень УжНУ. У планах — будівництво їдальні для студентів. Задля цього необхідно розробити відповідну документацію.

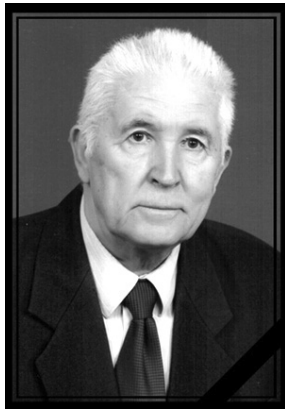
Андріана МЕГІЦ,

студентка відділення журналістики.

МИ ВАС ПАМ'ЯТАТИМЕМО...

«Бути деканом — у нього в крові»

...Нещодавно пішов із життя Василь Іванович Ілько — професор кафедри нової і новітньої історії та історіографії, колишній декан історичного факультету. Його наукова спадщина нараховує понад 200 публікацій. До 70-річчя дослідника була видана книга «Літописець карпатського села» про його життєвий шлях та науково-педагогічну діяльність.

Пам'ятаю, часто казав мені: «Я стаю молодим, коли заходжу на історичний факультет, ніби «скидаю» 20 років». А ще ніколи не тримав зла. Можу додати (і це всі стверджують) — найбільше часу він провів в архівах, довіряв тільки фактам, був відомий не тільки у країнах СРСР, брав участь у всеукраїнських симпозиумах із проблем аграрної історії Східної Європи. До речі,

ли ні від кого не приховував», — розповів «Погляду» викладач кафедри Юрій Іванович Ісак.

Чуйною людиною В.Ілько залишився й у пам'яті студентів...

«Добра людина, яка розуміла мову. Завжди нас підтримував, допомагав у навчанні. Усі любили й поважали Василя Івановича», — говорить Володимир Богдан, студент 4-го курсу історичного факультету.

«Щодо зовнішності, то він був показний, високий... Випромінював життєву енергію, досвідчений педагог, який допомагав студентам краще зрозуміти матеріал», — переконана Іванна Розман, студентка 4-го курсу історичного факультету.

«Я познайомився з ним, коли вступив. Це була добра людина. Таких тепер небагато...Цікаво розповідав історичні факти, любив роз'яснювати на прикладах дохідливо та зрозуміло. Ми пам'ятатимемо його завжди...», — вважає Ігор Бедьо, студент 5-го курсу історичного факультету.

...Колектив газети «Погляд» глибоко сумує з приводу смерті колишнього декана, професора Василя Івановича Ілька... Він завжди тепло відгукувався про наш часопис, пропонував цікаві теми, цікавився редакційними буднями. Тож і ми тепло згадуватимемо про цю чуйну й енергійну людину. Хай земля Вам буде пухом, Василю Івановичу...

Наталія КРИВАНИЧ,

студентка відділення журналістики.

Про В.Ілька тепло відгукуються молодші колеги-викладачі по кафедрі.

«Бути деканом у нього в крові. Я знав Василя Івановича з 1963 року. З ним пов'язана вся історія університету, він — другий випускник і один із перших аспірантів нашої альма-матер, за 66 років знав усіх викладачів, які працювали на історичному факультеті. Має двох синів: старший — Ігор — кандидат історичних наук, а молодший — Андрій — заступник декана факультету післядипломної освіти», — згадує завідувач кафедри, професор Іван Олександрович Мандрик.

«Найбільше Василь Іванович запам'ятався мені як людина, яка хотіла всім допомогти. Він переживав за будь-якого студента, як за свого сина.

Василь Іванович ніколи не спізнавався, у разі потреби міг провести додаткові пари. Протягом двох термінів будучи деканом, ніколи не підвищував голос, хоч водночас В.Ілька вважали вимогливим і демократичним керівником. А ще він єдиний, хто попрацював 50 років на історичному факультеті», — зазначає доцент цієї ж кафедри Микола Васильович Олашин.

«Добре підготовлений, доброзичливий до студентів, тактовний, пунктуальний, дуже чесний, жвавий, був енергійною та принциповою людиною. Уявіть собі, хоч наприкінці життя і мав слабкий зір, проте вичитував величезну кількість курсових і дипломних робіт. Такої чуйної людини я ще в житті не зустрічав. А найголовніше — ніщо ніко-

НА ДОЗВІЛЛІ

Другий тур Закарпатської ліги КВН: це все й надалі смішно!

У гумору є своя «Корова»

23 лютого завершився II тур Закарпатської ліги КВН. У ньому взяли участь 25(!) команд, які показали себе в трьох конкурсах: БРИЗі, розминці та фрїстайлі. Також відбувся конкурс для глядачів, у якому можна було виграти цінні призи від спонсорів.

Перший тур розпочався дещо незвичним стилем гри «Карти мира» та «Без ГМО». Саме наші гості показали найсмійливіший БРИЗ. Суржикомовні «Отдыхаем вместе» запам'яталися своїми «разочками», а мукачівське «Кіно» відзначилось яскравими декораціями. Учасники команди «Да Ну На» повеселили мініатюрами про хлопців-програмістів у барі.

Результати першої гри виявилися такими: 1. «Отдыхаем вместе» (Хмельницький) — 18,4 бала; 2. «Без ГМО» — 16,8; 3. «Карта мира» (географічний факультет УжНУ) — 15,8; 4. «Да ну на!» (математичний факультет + РГФ УжНУ) — 13,4; 5. «Кіно» (Мукачево) — 12,8.

У другому турі Ужгород зустрічав полтавських «принцесс» та мукачівську «Безумную молодежь». «Программа

защиты принцесс» справді довела, що є сильним суперником для інших команд. Мукачівці з «БУМу» підкорювали веселими піснями та дивовижним вокалом і радували серією мініатюр про міського голову обласного центру. «FiFa» представила винахід на БРИЗі й заспівала («Позвони мне, позвони, я чулки тебе поглажу...»). «Вхід у змінному взутті» грав в оновленому складі, показав веселі «батли» між старожилами та новачками. Команда «Выфилтикультяпистые» представила актора, який зіграв Висоцького. Уявили, що було б, якби люди мали поведінку котів, та зробили смішну пародію на ранкову телепередачу й «Клуб суперкниги».

Результати другої гри: 1. «БезУмная молодежь» (МДУ) — 19,0 бала; 2 — 3. «Вхід у змінному взутті» (гімназія) — 18,0; 2 — 3. «Программа защиты принцесс» (Полтава) — 18,0; 4. «FiFa» (фізичний факультет УжНУ) — 16,2; 5. «Выфилтикультяпистые» — 15,6.

Третя гра для Закарпатської ліги пройшла під знаком... корови. Команда «Коровы юмора» знайшла цікавий та по-особливому неочікувано смішний спосіб подачі БРИЗу (розслідування Шерлока Холмса та доктора Ватсо-

на). КВНівці повеселили жартами «на злобу дня» та різноплановими мініатюрами. «Kevin» підготувала найкращий предмет на БРИЗ (який представляла команда «МикLOVEда»).

Учасники кушницької команди «От Фонаря» відтворили весь колорит так званого сільського КВНУ, порадували красивим голосом солістки Віталіни. Найпотужніша підтримка виявилася в команди «МикLOVEда», за яку вболівав декан рідного економічного факультету Василь Петрович Мікловда. Допомігав підтримувати своїх студентів заступник декана Роман Іванович Завадяк. Гості зі Львова — прихильники «Загорецької Людмили Степанівни» — представили галицьку версію фільму «Пила» та незвичайного активіста «Грінпису».

Третя гра чемпіонату завершилася з таким результатом: 1. «Корова юмора» — 19,8 бала; 2 — 3. «Kevin» — 15,8; 2 — 3. «@кушницька com.анда «От Фонаря» — 15,8; 4. «МикLOVEда» — 14,2; 5. «Загорецька Людмила Степанівна» — 12,8.

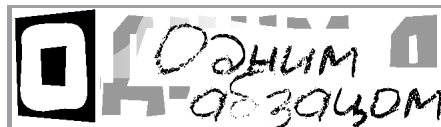
Четверта гра 2 туру зібрала 10 команд: «Запасний вихід» (АНВК), «Супостати окаянні» (економічний факультет УжНУ), «НеРеальные девахи» (журналісти УжНУ), «Славіки» (КСУ), «От Фонаря» (збірна Закарпаття), «От звонка до звонка» (ліцей «Інтелект»), «13 район» (Рахів), «To Dublin» (ІТФ УжНУ), «Двоюродний брат» (Мукачево), які боролись у чвертьфіналі Кубка ЗЛ КВН. Кожен із членів журі не виставляв оцінки, а називав п'ять команд, які продовжуватимуть боротись за Кубок Закарпатської ліги. Переважно більшістю голосів до півфіналу потрапили: «От Фонаря», «Двоюродний брат», «To Dublin», «От звонка до звонка» та «Запасний вихід». З чим і вітаємо їх!

У цілому ж цьогорічне змагання чемпіонату й Кубка засвідчили, що Закарпатська ліга Клубу веселих і найкмітливіших приємно «розтовстіла». Сподіватимемося, що це переросте у якість КВН.

Р. С. При підготовці цього матеріалу використано інформацію та світліну із сайту Закарпатської ліги КВН.

Наталія ІГНАЦІ,

студентка відділення журналістики.

• ЛАУРЕАТИ • Комітет із Національної премії України імені Тараса Шевченка, за підсумками таємного голосування визначив лауреатів Шевченківської премії 2012 року. Про це zn.ua повідомили в Комітеті з Національної премії України імені Тараса Шевченка. Так, лауреатом премії з літератури став наш зем-

ляк Петро Мідянка за збірку поезій 2010 року «Луйтра в небо» (представлений на здобуття премії Асоціацією українських письменників). Досі лауреатами Шевченківської премії були троє літераторів із Закарпаття: Олекса Мишанич, Іван Чендей та Петро Скунець.

...

Обласний комітет із присудження премій у галузі літератури і мистецтва присудив нагороду в жанрі літературознавства в. о. декана факультету романо-германської філо-

логії УжНУ, доцентів і письменників Михайлові Рощку. Зокрема удостоєна його збірка літературознавчих праць «Розкодування».

• ВИБОРИ • Обласна письменницька організація провела звітно-виборні збори. На них, зокрема, було оновлено склад керівництва. Так, головою Закарпатської організації Національної спілки письменників України одногосно обрано відомого в краї поета Василя Густі.

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Танець із вогнем у місті Лева,

або В гостях у вогнетворців

Разом із водою, повітрям та землею вогонь називають однією з чотирьох стихій-першоелементів. У давнину він асоціювався з кількома божествами. Сьогодні кажуть, вогонь — це те, на що дивитись можна безкінечно. Особливо, коли він — один з елементів надзвичайного мистецтва — вогнетворення...

Ігоря та Мар'яну, а серед своїх — Марго, можна назвати засновниками вогнетворення у Львові. Кілька років тому Ігор потрапив на виставу, де дівчина танцювала танець із вогнем без вогню, просто в червоному одязі. Тоді хлопець вирішив реалізувати назву танцю. Марго прийшла до вогнетворення з фехтувального клубу заради цікавості. Та першим фігурам із вогнем, які почала робити дівчина, передував цілий рік виснажливих тренувань без полум'я. Сьогодні Ігор та Марго — одні з творців фаєр-шоу, а вогонь — їхня стихія.

— Він тебе просто запалює, затаєгує й не відпускає. Це відчуття словами не передати, — запевняє Марго. — Коли ти крутиш і відчуваєш — то за спиною пролетіло, то десь біля вуха, то над головою, — страх зникає.

Займатись вогнетворенням може кожен, хто готовий іти на жертви: часу, власного страху й фізичних зусиль. Виступи й шоу — це лише частина роботи вогнетворців, більшість часу займають тренування без вогню, але й вони вимагають особливої атмосфери. Усе починається з рольових ігор та розминки, далі — саме тренування. Спочатку треба вивчити елементи танцю й перейти між ними, а потім відпрацювати їх до

автоматизму. Після цього можна брати до рук палаючі пої — головний предмет вогнетворення.

— У мене на руці є дві царапинки, великі, у принципі, з першого разу, але то минається, — відповідає Марго на запитання про небезпеку свого захоплення.

— Яюсь перед одним виступом у мене були заготовки — «палаючі мечі», — пригадує Ігор. — І хтось перед початком наступив на одну з них і трішки пошкодив. Я бачив, що полум'я все ближче й ближче до мене, але ж виступити треба було. Мусив іти на жертву, обпікати собі руку, але вийти з двома «мечами». Нічого, потім мазі прикладав, і опіки швидко загоїлися.

Чи не найголовніша вимога у вогнетворенні — дотримання правил особистої безпеки та безпеки тих, хто довкола. Одяг із натуральної тканини, бандана і вогнегасник — без цього мінімального набору не розпочне виступу жоден вогнетворець. До та після шоу в меню тільки кефір та йогурт. Так можна вберегти легені від шкідливих випарів гасу.

— А як щодо алкоголю? — запитує наших героїв.

— У жодному разі! — Майже одночасно з притиском відповідають співрозмовники. — Категорично заборонено!

Розвиток технічного прогресу вплинув і на мистецтво вогнетворення. Пої

з вогнем інколи замінюють безпечними поями зі світлодіодами чи світлонакопичувачами. Таке шоу цілком безпечне, але тут акцент ставиться на техніку.

Та живий вогонь Ігорю й Марго ближчий, і, мабуть, усі вогнетворці тієї ж думки.

Фестивалі, концерти, корпоративні вечірки і навіть весілля — тепер усюди можна побачити танець із вогнем, зустріти людей цієї незвичайної професії — вогнетворення. Однак мистецтво вогню своє застосування знайшло ще не в усіх сферах людського життя. Тому Марго розмірковує над імовірним його використанням:

— Якась колекція одягу, прикраси... Наприклад, як будуть виглядати незвичайні сережки з вогниками всередині на такій симпатичній дівчині, як ви? — Напівжартома, напівсерйозно розмірковує дівчина. — Я думаю, це вийшло б чудово!

Навчатися вогнетворенню ніколи не пізно. І ніколи не буває достатньо. Ігор упевнений, що професіонал удосконалюватиметься вічність, тому й у вільний від виступів час львівські вогнетворці виходять на центральні площі міста, щоб запалити вогники в очах зацікавленої публіки.

Вероніка БРУДКА,

студентка відділення журналістики.

СПОРТИВНІ ЗАХОДИ

П'ята викладацька спартакіада взяла старт!

7 лютого в спорткомплексі «Буревісник» стартувала п'ята ювілейна спартакіада серед викладачів і співробітників УжНУ. На церемонії відкриття виступили організатори змагань із кола працівників профкому, а також факультету фізичного виховання і спорту. Зокрема його декан Валерій Товт вітав присутніх, а також повідомив про функціонування нещодавно відновленого басейну. Окрім того, Валерій Адальбертович висловив сподівання, що завдяки підтримці обласної влади наступна, шоста, спартакіада пройде вже у відремонтованій залі.

Потішила присутніх спортсменів та глядачів не тільки звістка про майбутню реконструкцію залу, а й виступи команди черлідерів географічного факультету УжНУ, майстра спорту з художньої гімнастики Олени Дьолог, а також хореографічна композиція танцювально-го колективу «Ескада».

Після цього старт узяли баскетболісти. Найкраще зіграли географи, представники факультету фізвиховання і спорту та фізики, які посіли відповідно перше, друге й третє місця.

Далі турнірну естафету перехопили бадмінтоністи. В особистих змаганнях із-поміж жінок кращою стала до-

цент кафедри теорії та методики фізичного виховання факультету фізичного виховання і спорту Н.Бондарчук. Вона випередила старшого науковця співробітника хімічного факультету Т.Малаховську-Росоху (друге місце) та методиста деканату економічного факультету Н.Новак (фінішувала третьою). У баталіях серед чоловіків головні привітання приймав старший викладач кафедри фізичного виховання Г.Мордвинцев. Услід за ним до трійки призерів потрапили викладач факультету суспільних наук С.Тополянський (срібний призер) та науковий співробітник фізичного факультету В.Кузьма (виграв «бронзу»).

У командному заліку першим виявився факультет фізичного виховання і спорту, другий — географічний факультет, а третій — команди хімічного факультету й суспільних наук.

У лютому також іще пройшли баталії шашкістів. Найрашу підготовку продемонстрували математики (1 місце), медики (2) та представники факультету фізвиховання і спорту (3).

Катерина БРИЖАНЬ,

студентка відділення журналістики.

ІНІЦІАТИВА

«Ми дали поштовх на всю Україну»

В Ужгороді студенти УжНУ під керівництвом завідувача кафедри туризму Федора Шандора створили першу в Україні команду з черлідінгу на ковзанах.

Для допитливих, черлідінг — це так звані групи підтримки спортсменів, які виходять на майданчики під час перерви змагань. Зародився такий вид спорту ще в 70-ті роки XIX століття. Назва «Черлідінг» (англ. cheerleading) походить від «cheer» — схвальний, прикликальний вигук і «lead» — вести, керувати. Цей вид

спорту поєднує в собі танці, гімнастику та акробатику.

Наші студенти вже виступали на ковзанці «Ice Land», що в Ужгороді. До складу команди входять 8 дівчат і 3 хлопці. Учасники виступатимуть на підтримку хокеїстів із «Ужгородських ведмедів», які представляють обласний центр у Західноукраїнській аматорській лізі.

«Плануємо розвивати «зимових» черлідерів активніше» — розповідає Федір Федорович. — Щоб був тільки не один показовий номер, а декілька. У нас хокейних команд на Закарпатті вже шість. І це показує, що потрібно забезпечувати підтримку не тільки мето-

дом спорту, але й шоу. Думаю, перший колектив в Україні із черлідерів на ковзанах дасть поштовх вітчизняним командам. Щоб студенти були рухливими, граційними, розвивались і мали в собі дух справжньої гри».

Марія ЧАВАРГА,

студентка відділення журналістики.

Читайте «Погляд» на сайтах

УжНУ — univ.uzhgorod.ua
та відділення журналістики — mediazakarp.at.ua

ОПИТУВАННЯ

Зимовий спорт студентам не по кишені

Для атлетів та любителів «білого» спорту сніжна й морозна зима — це найкраща пора року. Чи захоплюються студенти активним відпочинком у зазначеному контексті. Дані по УжНУ такі:

ковзани	40 %
лижі	24 %
сноубординг	14 %
не займають	22 %

Результати опитування серед студентів університету показали, що значна частина молоді не займається активно зимовим спортом. Чому так? Відповіла на болюче запитання викладач

кафедри фізичного виховання факультету фізичного виховання і спорту Тетяна Всеволодівна Шелехова: «Якщо в нас не привичиш зарядку робити, то що казати про заняття спортом? До того ж потрібно мати базу, бажання й кошти на їх реалізацію. Коли я працювала в школі, ми дітей вивозили на Ужок. Було спорядження для них. Учили кататися на лижах. А сьогодні держава спрокволо повертається обличчям до спорту. А без необхідного фінансування проблему не зняти».

Марія ЧАВАРГА,
студентка відділення журналістики.

ВИРИШ?

Що студенти шукають в Інтернеті

Нещодавно спеціалісти Інституту Горшеніна провели спеціальне міжнародне дослідження під назвою «Студенти — образ майбутнього». В опитуванні взяли участь студенти з Росії, України, Польщі та Казахстану. За опрацьованими результатами, переважна більшість сучасної молоді користується Інтернетом щодня. Студенти Росії (61,4%) та Украї-

ни (56,6%) часто спілкуються в чатах, на форумах чи в соціальних мережах, натомість у Польщі Інтернет — передусім засіб спілкування з родичами (68,8%), а чверть молодих мешканців Казахстану шукають за допомогою мереж нових друзів. А що ти шукаєш в Інтернеті?

Марія ЧАВАРГА,
студентка відділення журналістики.

МОЛОДІЖНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Василь ДАНИЛО: «Ми не примушуємо, а заохочуємо»

Чи дійсно усі організації, створені студентами, є недовгожителами? Розвіяти такий міф намагається товариство «Сокіл». Це одне з небагатьох молодіжних громадських угруповань, котре славиться власною вогнетривкою основою. «Сокіл» декларує продовження справи свого одноіменного попередника першої половини XIX століття, що належав до спортивно-патріотичних організацій, серед яких, зокрема, — знані «Січ» та «Пласт». Про особливості функціонування такого об'єднання нашому виданню розповів студент 4-го курсу інженерно-технічного факультету УжНУ, один із членів організації Василь Данило.

— МГО «Сокіл» діє по всій Україні. Зареєстрована в жовтні 2006 року. Створені осередки у Львівській, Волинській, Закарпатській, Дніпропетровській, Тернопільській, Донецькій, Херсонській, Миколаївській, Полтавській, Кіровоградській, Хмельницькій та Івано-Франківській областях. Базовим для організації є місто Львів. Голова «Соколу» в Україні — Богдан Галайко, депутат Львівської міської ради. В Ужгороді — Томаш Лелекач.

— Які цілі МГО «Сокіл»?

— Статутними завданнями й цілями діяльності є захист законних інтересів членів МГО «Сокіл», сприяння вирішенню соціальних та побутових проблем, реалізації наукових, творчих та організаційних можливостей як для членів організації, так і для населення України, залучення активістів до громадського й культурного життя держави. «Сокіл» готовий допомагати в розвитку науки, культури, спорту та на-

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Із каменем любові...

У Науковій бібліотеці УжНУ організовано книжкову виставку «Ти і я — мов дві зорі». Захід приурочили Дню святого Валентина. До уваги відвідувачів — зразки ліричної поезії вітчизняних та зарубіжних авторів, а ще... Камінь любові. Його подарували бібліотеці меценати на знак відкриття нового приміщення. Кажуть, якщо його доторкнутися, то можна загадати світлі бажання, і вони здійсняться. Отож читайте вірші, любіть — і життя стане кращим!

ціональної свідомості, пропагувати здоровий спосіб життя та формувати українську інтелігенцію серед соколят.

— Як Ви дізнались про організацію «Сокіл»?

— Це було десь на другому курсі. Зараз я на четвертому. Довідався через студентів. Вийшли на Томаша. Він нам розповів. І мене це зацікавило.

— Особисто Ви, які переваги для себе вбачаєте, будучи членом угруповання?

— Організація сповідує патріотичні погляди, виховує сильний характер і міцні нерви. Завдяки «Соколу» я зміг побувати в різних частинах Закарпаття, поїздити Україною, узяти участь у багатьох акціях, мітингах, а також чудово вишколितись на таборах. Протягом членства в «Соколі» побував на 4-х таборах і значній кількості спортивних та мандрівних вишколів. Познайомився з багатьма чудовими людьми з різних куточків держави, адже «Сокіл» діє майже в кожній області.

— На Ваш погляд, що спонукає студентів приєднуватись до організації?

— Найперше, на мою думку, спільна мета об'єднує таких людей. А в основі їх вибору лежить любов до справи, яка полягає в патріотизмі та підвищенні національної свідомості. Кожен, хто бажає, може приєднатися до нашої родини. Ми не примушуємо, а заохочуємо.

Марія ЧАВАРГА,
студентка відділення журналістики.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

«Не життя, а карикатура на нього»

«Я поспішаю посміятися над усім, інакше мені довелося б заплакати».
П'єр Огюстен Бомарше

Нещодавно почула думку: «Настало не життя, а карикатура на нього». Іншими словами: життя породжує карикатури. Цікавою є спроба дізнатися про персонажів, адже рідкісний талант — здорове кепкування задля сміху, задля продовження життя!..

Найвдаліше в художників виходять карикатури на політиків. Про це свідчить виставка «Україна очима сусідів»,

яку продемонстрували народним обранцям у кулуарах Верховної Ради України напередодні Нового року. Карикатуристи Росії, Білорусі, Польщі, Грузії та Румунії зобразили українців у своїй уяві. Сусіди виявили в основному багато негативу щодо дивних євроінтеграційних прагнень наших громадян та стосунків із росіянами. І справді сумно стає за те, як нас, українців, сприймають.

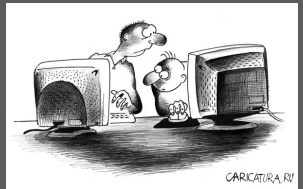
Моя старенька бабуся, мати-героїня, яка народила 12 дітей, згадувала, що 20 років тому при перших кроках незалежності її зять-латвієць з гумором охарактеризував нашу політичну еліту; мовляв,

у нас нема патріотів. Свою думку, на жаль, він не змінив і досі, після кількох років життя в Ірландії, Англії... Та політики хай самі розбираються між собою.

Я ж про студентське життя! Воно також насичене різноманітними витворами художників-карикатуристів. Ось деякі з робіт.

Андріана МЕГІЦ,

студентка відділення журналістики.

«Погляду» в № 1 (136) визнано: «Український процес Болонського процесу» Марічки ЧЕРНИЧКО та «Із моголами долі» Мирослави ШИМОН студенток відповідно IV та III курсів відділення журналістики. Вітаємо авторок!

Анекдоти про студентів

Студент заходить у ресторан, кличе метрдотеля і дає йому 10 гривень.

— Ви хочете замовити столик?
— Ні, але години через дві я прийду сюди знову — із дівчиною. А ви скажете їй, що вільних місць немає.

.....

Розмовляють два студенти після іспиту:

— Сашко, ти щось написав?
— Ні, чистий листок здав.
— Ну ти й дурень!
— Це чого ж???

— Я теж здав чистий, тепер подумують, що ми один в одного списували.

.....

Лектор на лекції з філософії: «Досягнення мети завжди приємніше за володіння нею». Обурений голос із аудиторії: «А ви ніколи не пробували восени вночі, у дощ наздоганяти останній автобус?»

.....

На середині іспиту професор прокашлявся й скромно звернувся до аудиторії:

— Чи не буде хто-небудь зі студентів, який не переписує зараз текст із підручника, настільки люб'язним, щоб дати мені цю книжку на кілька хвилин? Я її тут же поверну.

.....

Професор старається витягти студента на трійку й запитусь:

— Ну, гаразд. Скажи, про що читалися лекції?

Студент мовчить.

— Так... Скажи хоч, хто читав лекції.

Студент мовчить.

— Пряме запитання: ти чи я?

ПОГЛЯД

Орган ученої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення: № 23.

Ціна: безкоштовно.

Виходить: щомісяця, крім канікул.

Номер підписано до друку: 2.03.12

Номер надруковано: у Видавництві УжНУ «Говерла», 88000 м.Ужгород, вул. Капітульна, 18. Наклад: 300 примірників. Формат: А 4, 2 ум. друк. арк.

Засновник і видавець: Ужгородський національний університет. 88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.

Адреса редакції: 88016 м. Ужгород, вул. Університетська, 14 (центральний корпус, поруч з аудиторією М1). Тел.: 64-32-46.

Реєстраційне свідоцтво: ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор: В.Ю.Тарасюк.

Дизайн: Л.Я.Поліха.
Набір: М.В.Черничко.
Коректура: М.В.Шимон